

שני קטעים מתוך 'הקאנטוס'

LXXIV : מתוך

אָךְ בְּטַנְג'יר רֵאִיתִי אֵשׁ מִקֵּשׁ יָבֵשׁ
מְנַשִּׁיכַת נֶחֱשׁ
אֵשׁ נִצְתָה בְּקֵשׁ
מְנַשִּׁיפַת פְּקִיר
קֵשׁ עָבַשׁ וְנֶחֱשׁ בְּאַרְךָ יָד
שְׁנֵשֶׁךְ אֶת לְשׁוֹן הַפְּקִיר וְנִקְבָה נְקָבִים
וּמְדָם הַנְּקָבִים
עֲלֵתָה אֵשׁ כְּאֲשֶׁר הוּא תַחַב אֶת הַקֵּשׁ לְפִיו
קֵשׁ מְרַפֵּשׁ שְׁלֵקַח מִצַּד הַדֶּרֶךְ
רֵאשִׁית עֵשֶׂן וְאַחֵר-כֵּן נֹר עֲמוּם
הֲיֵה זֶה בְּיָמָיו שֶׁל רֵאִיסוּלִי *
כְּשֶׁרִכַּבְתִּי לְאֶלְסוֹן **
עַל יַד הַוִּילָה שֶׁל פֶּרְדִּיקָרִיס
אוֹ אַרְבַּע שָׁנִים לְפָנָי כֵּן

* ב-1904, נער-שעשועים ממוצא אמריקאי-יווני בשם איון פרדיקריס (Perdicaris) נחטף למטרות כופר בידי ראיסולי (Raisuli), ראש שבט מקומי במרוקו. הפרשה זכתה לכותרות בעיתונות האמריקאית שדרשה מהממשל לפעול. תאודור רוזוולט, הנשיא האמריקאי באותה העת, דרש שחרור מידי וללא תנאים של חטוף. המברק שנשלח באמצעות הקונסול האמריקאי בטנג'יר היה מורכב ממשפט בודד – "פרדיקריס חי, או ראיסולי מת." פרדיקריס שוחרר.

** מבדד בגיברלטר בו ביקר פאונד

מתוך : XIX

חבֵּלָה ? כֵּן, הוּא לְקַח תְּעִנְיָן לְמִנְהֵטוֹן,
לְחִבְרָה הַגְּדוּלָה, וְהֵם אָמְרוּ: אֵי אֶפְשָׁר.
וְהוּא אָמַר: יֵשׁ לִי עֲשָׂרֵת לְפִים דּוֹלָר לְעֲשׂוֹתוֹתֵם
וְאֲנִי הוֹלֵךְ לְעֲשׂוֹתוֹתֵם, וְחֹסֵר לָכֶם שְׂלֵא
תִתְקִינּוּ אוֹתְם, בְּכָל הַמְּקוֹם.
וְהֵם אָמְרוּ: הוּ, לֹא נוֹכֵל לְהִרְשׁוֹת זֹאת.
אָז הוּא הִתְפָּשֵׁר עַל חֲצֵי אֶחָד מִמִּילִיּוֹן אֶחָד
וַיֵּשׁ לוֹ מְקוֹם נְחֻמָּד עַל הַהֶדְסוֹן,
וְהִתְמַצָּא הַזֹּאת, הַפְּטֵנֵט, עוֹד מִנְחַת עַל הַשְּׁלֶחֶן שְׁלֵהֶם
וְהִתְשׁוּבָה לְכָף הִיא: נוֹ טוֹב, הִיּוּ לוֹ תְּעִשְׂרֵת לְפִים.
וּסְפִינְדָלָר הַזֶּקֶן, שֶׁהָרִים אֶת הָאֲנֶדְרֵטָה הַגּוֹתִית שֶׁל 1870
נִסָּה לְשַׁדֵּף לִי אֶת מַרְקֵס, וְסִפֵּר
לִי עַל "הֶרומֵנְטִיּוֹת שֶׁל הַעֶסֶק שְׁלוֹ":
אֵיךְ הִגִּיעַ לְאֲנָגְלִיָה עִם אֵיזָה מִשְׁהוֹ אוֹ מִשְׁהוֹ אַחֵר,
וּמְכַר אוֹתוֹ.
הוּא רָצָה לְדַבֵּר רַק עַל מַרְקֵס, אָז אָמַרְתִּי:
אָז אֵיךְ זֶה שְׂאֵתָה כָּאֵן ? צָמוּד
לְשַׁעֲטָנָד-אֲלִיזָה ?
וְאֵיךְ זֶה שֶׁתִּיכּוֹלֵהִיּוֹת כָּאֵן ? לְמָה הַחִבְרָה בְּבִית
לֹא לּוֹקְחִים לָךְ תִּפְל ? אֵיךְ אֵתָה יְכוֹל לְעֹזֵב תְּעֶסֶק הַגְּדוֹל שְׁיָךְ ?
"הוּ" הוּא אָמַר, "לֹא הִיִּיתִי צָרִיךְ לְלוֹוֹת כֶּסֶף...
"זְמַן רַב עָבַר מֵאָז שֶׁהִיִּיתִי צָרִיךְ לְלוֹוֹת כֶּסֶף."
אֵף מְלָה עַל הַקְּפִיטָל,
אוֹ עַל אֲשֵׁרֵאִי, אוֹ עַל חֶלְקָה.
וְהוּא "מַעוֹלָם לֹא סִימְתִי תִסְפֵּר,"
זֶה הִיָּה הַבְּרִנְשׁ הָאֲחֵר, הַשְּׁגִירוֹפֵא-שְׁנַיִם הַכְּחוּשׁ
*Qui se faisait si beau
אָז יִשְׁבְּנוּ שָׁם, עִם הַפְּרוֹפֶסוֹר הַזֶּקֶן וְהַחֲבִיב,
וְהָאִישׁ הַשְּׁמֵמֻוּף הִיָּה בְּקוֹמָה הָעֲלִיוֹנָה.

וְהִיָּה שֵׁם הַבְּחֹר הַחֲלֻקָּה בַּפְּנֵה
הָאֲחֵרֵת קוֹרָא תַּשְׁאֲטָלָר .
לֹא מְלַמְעֵלָה לְמִטָּה, אִךְ בְּלִי לְדַפְדָּף,
וְאִז עֲלִיתִי לְחֵדֵר הַשְּׁנָה, וְהוּא אָמַר,
הַבְּרִנָּשׁ הַשְּׁמֵנְמוֹף: לְגַמְרֵי נְכוֹן,
"אִךְ זֶה שְׂאֵלָה שֶׁל הַרְגָּשָׁה,
קִשָּׁה לְהִזְיוֹתָם עִם מִשְׁהוּ קָר, כְּמוֹ פֶלְפֵּלָה."
אִז יִרְדְּנוּ בַּמְדַּרְגּוֹת,
וְהַבְּחֹר הַחֲלֻקָּה הַבֵּיט מִבְּעַד לְחֵלוֹן,
וְהַ"תְּנוּ-לִילִיכְנִס-בְּהֵם" שֶׁל הַרְחֹב נְכַנֵּס פְּנִימָה
כְּמוֹ בּוּלְדוּג בְּמַעֵיל גֶּשֶׁם
הוּא קְלִיאוֹ הַקְּדוּשָׁה!
וְאִז הַטְּלַפּוֹן לֹא פָּעַל בְּמִשְׁפָּחָה שְׁבוּעָה.

* צרפתית: "שעשה את עצמו כה יפה"

(מאנגלית: יהודה ויזן)